Raamatullinen oppi maataloushyödykkeiden omaisuuden haltuunotosta ja verotuksesta

Pentateukki

Niin valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja viisaan miehen ja asettakoon hänet Egyptin maan hoitajaksi. Faarao tehköön näin ja asettakoon virkamiehiä maan hoitajaksi ja ottakoon viidennen osan Egyptin maasta seitsemänä runsasvuotena. Kootkoot kaikki tulevien hyvinä vuosina sato ja varastoikoot viljaa faraon haltuun ja säilyttäkööt elintarvikkeita kaupungeissa. Tämä elintarvikkeiden määrä olkoon varastona maalle seitsemän nälkävuoden varalta, jotka tulevat Egyptin maahan, ettei maa tuhoutuisi nälänhädän aikana. 1. Moos. 41:33-36

Ja hän kokosi kaiken seitsemän vuoden elon, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi elon kaupunkeihin; ja jokaisen kaupungin ympärillä olevan pellon elon hän varastoi niihin. 1. Moos. 41:48

Ja seitsemän nälkävuotta alkoi tulla, niin kuin Joosef oli sanonut; ja nälkä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa oli leipää. Ja kun koko Egyptin maa oli nälkäkuoleman partaalla, kansa huusi faraolta leipää. Ja farao sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo; tehkää niin kuin hän teille sanoo." 1. Moos. 41:54-55

Ja Joosef elätti isäänsä, veljiään ja koko isänsä perhettä leivällä, heidän perheidensä mukaan. Eikä leipää ollut koko maassa, sillä nälänhätä oli kovin kova, niin että Egyptin maa ja koko Kanaanin maa nääntyivät nälänhädän vuoksi. Ja Joosef kokosi kaiken rahan, mitä Egyptin maasta ja Kanaanin maasta löytyi, ostetusta viljasta. Ja Joosef vei rahan faraon taloon. Ja kun raha loppui Egyptin maasta ja Kanaanin maasta, tulivat kaikki egyptiläiset Joosefin luo ja sanoivat: "Antakaa meille leipää, sillä miksi meidän pitäisi kuolla sinun edessäsi, sillä raha on loppunut." Ja Joosef sanoi: "Antakaa karjanne, niin minä annan teille karjasta, jos raha loppuu." Ja he toivat karjansa Joosefille. Ja Joosef antoi heille leipää hevosten, lampaiden, nautojen ja aasien vastineeksi. Ja hän ruokki heitä leivällä kaikesta heidän karjastaan sinä vuonna. Kun se vuosi oli päättynyt, he tulivat hänen luokseen toisena vuonna ja sanoivat hänelle: "Emme salaa herraltamme, että rahamme on loppunut. Herrallani on myös karjalaumamme; ei ole mitään jäljellä herrani edessä paitsi ruumiimme ja peltomme. Miksi me kuolemme sinun silmiesi edessä, sekä me että peltomme? Osta meidät ja peltomme leiväksi, niin me ja peltomme olemme faraon palvelijoita. Anna meille myös siementä, että eläisimme emmekä kuolisi, ettei maa autioituisi." Ja Joosef osti koko Egyptin maan faraolle, sillä egyptiläiset myivät kukin peltonsa, koska nälänhätä ahdisti heitä. Niin maa joutui faraon omiksi. Ja hän siirsi kansan kaupunkeihin Egyptin rajan toisesta päästä sen toiseen päähän. Ainoastaan pappien peltoa hän ei ostanut, sillä papeilla oli faraon heille määräämä osa, ja he söivät faraon heille antaman osuutensa. Sen tähden he eivät myyneet peltoaan. Niin Joosef sanoi kansalle: "Katso, minä olen tänä päivänä ostanut teidät ja teidän maanne faraolle. Tässä on teille

siementä, kylväkää maa. Ja sadosta teidän on annettava viides osa faraolle, mutta neljä osaa jää teille pellon siemeneksi ja ravinnoksi itsellenne ja talonväellenne ja lastenne ravinnoksi." He sanoivat: "Sinä olet pelastanut meidät. Anna meidän löytää armo herrani silmien edessä, niin me olemme faraon palvelijoita." Niin Joosef teki siitä laiksi Egyptin maassa, ja se on voimassa tähän päivään asti, että faraolle tuli viides osa, paitsi pappien maa, joka ei tullut faraon omaksi. 1. Moos. 47:12-26

Analyysi:

Vuokranantaja: Faarao (hallitus / monarkki / presidentti / osavaltio)
Vuokralainen: Maanviljelijät

Maatalousministeri / Maataloussihteeri: Joseph Zaphnathpaaneah ”Siemenen tuoja”

Maatalousmaan kohdentaminen: Vähintään 20 % kokonaispinta-alasta tulisi olla viljelykelpoista

Budjetti ja voiton hallinta:
Vero ja kymmenykset: 20 %
(10 % faaraolle; 10 % papeille - kirkot ja niiden maat ovat verovapaita.)
Viljelijöiden nettopalkka: 80 %
(40 % pellon siemeniin - kylvö; 40 % ruokaan)

Jokaisen kaupungin pitäisi pystyä tuottamaan omat ruokansa.

Jotta ruoka olisi mahdollisimman tehokasta, ihmisten tulisi asua lähellä ruokatarjontaa.

Talous, jota ei tueta ruoalla (ei kullalla, ei hopealla, ei rahalla, ei kryptovaluutoilla jne., vaan ruoalla), romahtaa lopulta. Hitaasti mutta varmasti.

Ruoalla on hintansa jopa nälänhädän aikana ja sitä on ostettava. Se ei ole koskaan ilmaista.

Raha loppuu äärimmäisen nälänhädän aikana. Vaihtoehtona on vaihtokauppajärjestelmä (ruokaa karjalle, hevosille, lampaille, aaseille, aika - työllisyys/palvelus). Ota käyttöön käytäntö, jossa ei tehdä työtä eikä syödä (2. Tessalonikalaiskirje 3:10).

Se, joka voi hallita elintarvikehuoltoa, voi säätää lakeja ja hallita ihmisiä.